

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΚΕΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φεύδων

5 λεπτά 5

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 24 'Απριλίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 32

Η ΣΦΙΓΓΑ

Πλάσσε το βλέμμα σου προς την Ανατολή κυτάζει και φέρεται το μέτωπό σου ίσκιώνον λογισμούς, στο πρόσωπό σου η εγμορμία γλαυκοχάρζει κι' ανατηγιά η δεινή σου δίνει τό κορμί.

Μορφή γυναικας κι' έρωτικό θεϊκό κορμί, δ' τοῦ αίνιγματος ή μήνα ή μιστικής, ποῦ ε' έπλασεν ο Φάβος και ο' εγκράμισε η Χάρι, ποῦ ἔβην ἑπαιτήριος στην Ανατολή-γλαυκή:

Τοῦ κάκου ἐξήτησαν τα μάτια μιστικά σου Παρθένε τῶν ἀνείρων ἀπογόνους σου, γιὰ τὸν Κρόνο σου κλει-ἔν ἔξωτα τὰ σθευά σου.

Μαρμαρωμένη εἶσαι ἑπαι, τῆς πέτρας παρρηθῆ και κολυμβῆς ο' ἀνείων θαλάσσια χερσῆ, ὅς ο' κάδος σου νά προβῆ ὅπ' τῶν αἰώνων τὰ γένη

I ZEPBOS

— ΠΩΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΙΝΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΤΙ κάνουν οι Βούλγαροι σήμερα στην Μακεδονία, το κάνουμε 'μεις χρόνια και χρόνια τώρα μέσα στην Ελλάδα. Σκοτώνουν οι Βούλγαροι εκεί, αλλά δεν σκοτώνουν πατριώτες τους. Σκοτώνουμε 'μεις εδώ, αλλά σκοτώνουμε Έλληνες. Κ' εἶνε παλαιά μου ψύχως αὐτή, ριζωμένη βαθειά στην ψυχή μου, να πιστευω ὅτι τὸσοι παλληκαράδες ἐδῶ, ποῦ σκοτώνουν και σκοτώνονται κάθε ὥρα και στιγμή γιὰ φύλλου πηδήμα, γιὰ τὸ ἔρημο φιλοτιμο, ἀν ἑπερταν στην Μακεδονία κι' ἀν ἔστρεφαν τὸ πιστολι και την κάμα κατὰ τῶν Βουλγάρων, τὸ Βουλγαρικό κομμάτι δὲν θά πεθρασύνετο τὸσο πολύ και ἡ Βουλγαρική βόμβα δὲν θά κελαϊδοῦσε τὸσο σύντομα.

Να ξεχάσουμε γιὰ μια στιγμή πῶς εἴμαστε Ρωμηοι και νά συζητήσουμε με κάποια ψυχραιμία. Να ξεχάσουμε ἀκομη και τάρβρα τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ποῦ βομβαρδίζουν τὸσοι ἡμέρες τώρα ἀνηλεῶς τοὺς Βουλγάρους με μ ε λ α ν ῆ τ ι δ α.

Ἄς ποῦμε τὰ πράγματα ὅπως εἶνε και ἔχει ὅπως φαίνονται.

ΕΙΝΕ δολοφόνοι οι Βούλγαροι, εἶνε ἐμπρο-σταῖ, εἶνε ὅ,τι διάβολο θέλετε. Κανείς δὲν τὸ ἀρνείται. Εἶνε θυῶς και πατριῶτες, εἶνε και παλληκάρια. Κι' αὐτὸ τοῦλάχιστον ἐμεῖς, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἔχουμε καθήκον νά τὸ ἀναγνωρίσουμε.

Γιὰ τὴν πατρίδα δολοφονοῦν, και γιὰ τὴν πατρίδα ρίχνουν τὴν βόμβα. Και δολοφονοῦν και καινε παλληκαρίτια, με τὴν πεποίθητην δου παιζουν στην κατέτα τὴν ζωὴ τους, με ἐλπίδα μισὸ στὰ χίλια πῶς θά τὴν κερδίσουν. Ὅσο κι' ἀν ἀποτροσιάζεται κανένας ἕνα Ραβασόλ, ὅσον κι' ἀν βδελύσσεται, τίς ἀρχές του, δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νά τὸν θαυμάζῃ ὅταν τὸν βλέπῃ νά πετάῃ σὰν κουρέλι τὴν ζωὴ του γιὰ νά θριαμβεύσῃ ἡ Ἰδέα του κι' ὅταν τὸν ἀκούῃ νά ἐμπτύῃ κατὰ τῶν δημίων του τὴν ἐνθουσιώδη κραυγήν:

— Ζήτω ἡ ἀναρχία! — Ζήτω ἡ Βουλγαρία!

ΡΑΒΑΣΟΛ τοῦ πατριωτισμοῦ εἶνε σήμερα οἱ Βούλγαροι. Ὅχι ἄνδρσοι, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Ὅχι ἄτιμοι. Θηριώδεις, αἰμοχαρεῖς, μά-λιστα! Ἀπαιτηται τῆς Μακεδονίας, χωρὶς νά ἔχουν κανένα ἱστορικό δικαίωμα, ἄρπαγες και ἔχει ἐκδικηται, δολοφονοῦντες γιὰ νάρπάξουν κάτι ποῦ δὲν τοὺς ἀνήκει κι' ἔχει δολοφονοῦ-τες γιὰ νά ὑπερασπισθῶν καταδυναστευμένους ἀδελφούς ἢ γιὰ νά ἐκδικήσουν τὴν ἐθνικήν τους τιμὴν—τέτοιοι εἶνε και ὡς τέτοιοι πρέπει νά κρίνονται.

Ἔστω και ἀπὸ 'μᾶς οἱ ὅποιοι δὲν κατωρ-θώσαμε νά δημιουργήσουμε Μακεδονικό ζῆ-σημα—ἔστω και ἀπὸ 'μᾶς ποῦ νομιζομεν πῶς ἡ δουλειά μας γίνεται με τίς βρισιές και με τίς κατάρες και με τὰ λογοδομβαρδίσματα—ἔστω και ἀπὸ 'μᾶς ποῦ πιστεύουμε πῶς τὴν παίρ-νουμε τὴν Μακεδονία με μιὰ ντουζίνα λογους τοῦ κ. Καζάτζ, μ' ἕνα δρᾶμα τοῦ κ. Καραβία και με μια τοῦ καπετάν Ἀρκούδα πολεμικήν ἐπίδειξι ἀνά τας ἀγυιὰς τοῦ Ἄστεως.

ΜΠΡΑΒΟΥΡΕΣ ἐζητήσαμε ὅλοι κατὰ τὴν ἐπο-χὴν τοῦ ἡρωϊκοῦ πολέμου μας και μπρα-

βοῦρες δὲν ἔγειναν. Δὲν εὑρέθησαν δυὸ τρεῖς τότε νά θυσιάσουν τὴν ζωὴ τους γιὰ νά φέρουν ἀντιπερισπασμὸ στὸ Τουργικὸν στρατὸ, μιμού-μενοι τοὺς σημερινούς Βουλγάρους. Δὲν εὑρέθη-σαν τότε πέντε δέκα νά ξαναγράψουν τὴν χρυ-σῆ σελίδα τοῦ Διάκου στῆς Λαρίσης τὸ γιο-φύρι, οὔτε ἄλλοι τῶσοι νά ξαναφέρουν τὸ Μανιάκι τοῦ Παπαφλέσσα στὸν κάμπο τῶν Φαρσάλων ἢ στὸν Δεμοκοῦ τίς ρεματιές.

Ἄς κάνῃ ἡ Βουλγαρία πόλεμο σῦριο, και θά τὰ 'δῆτε τὰ θαύματ' αὐτά. Γιατί ἡ Βουλ-γαρία τὸ ἀπέδειξε πῶς δὲν εἶνε στείρα ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐκτιμοῦν τὴν πατρίδα πε-ρισσότερο ἀπὸ τὸ τομάρι τους.

Ἀντιπατριωτικὲς οἱ κουβέντες αὐτὲς δὲν εἶνε. Εἶνε πατριωτικώτατες γιὰτ' εἶνε ἀληθι-νές. Και μόνο ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἀλή-θειας θά ξεπεταχθῆ, ὡς Ἀθηναῖ πάνοπλος, ἡ Ἑθνική Συνείδησις—κι' ἔχει ἀπὸ τὸν Φαμφα-ρονισμὸν κι' ἀπὸ τὰ Ψευδοκοπήματα.

ΠΑΛΙ καλά θυῶς. Με τὰ λόγια μας και με τὰ ἄρβρα μας και με τίς φωνές μας, φανερό-νουμε πῶς ἀρχίστανε τὰ μάτια μας νανοίγουν-ται πρὸς τὴν Ἀλήθειαν.

Στὰ ἐβδομηντα δικτῶ, στην ἐποχὴ τοῦ Ρωσσο-Τουργικοῦ πολέμου, ἐκάναμε δοξολογίες ἐδῶ νά ὑπερισχύσουν τὰ Ρωστικά ὅπλα κ' ἐ-μεθοκοπούταμε ἀπὸ χαρὰ ὅταν οἱ Ρῶσσοι ἐ-περνοῦσαν τὸν Δούναβι, ἢ κατέβαιναν νικηφό-ροι ἀπὸ τὸν Αἴμο.

Σήμερα βλέπουμε πόσο μᾶς ἐστοίχισαν οἱ νίκες αὐτὲς τῶν ἐμοθησικῶν και σήμερα ποῦ ἡ Βουλγαρία, τὴν ὅποιαν ὑπὸ τὰς εὐχὰς μας, ἐδημιούργησε ἡ Ρωσία, μᾶς καλομπῆκε στὸ ρουθῶνι, εἶδαμε ποῖον ἔχουμε ἐχθρὸ και ποῖος μᾶς εἶνε ὁ φυσικός και ἀπαραίτητος σύμμαχος.

Και γι' αὐτὸ χειροκροτοῦμεν, ὅπως και τὸ ἀξίζουμε, τὰ μέτρα τῆς Τουργικῆς Κυβερνή-σεως και γι' αὐτὸ εὐχόμεθα, ὅπως και μᾶς συμφέρει, ἡ Τουρκία νά εἶνε ἀίκητη και γι' αὐτὸ ἀρχίσταμε νά δικαιολογοῦμε και τὰς Δυνά-μεις ποῦ τὴν ἀεριοκροτῶν τῆς ἐθέσπισαν.

Ο ΝΟΥΜΑΣ